

РЕШЕНИЕ

№ 9664

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 29.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8698** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215, ал.1 и ал.4 ЗУТ във вр. с чл.145 и сл.

АПК.

Образувано е по жалба от „Волф“АД, подадена чрез адв.И. Г., срещу Заповед №РД-50-454/31.03.2008г. на гл.архитект на С., с която е одобрен ПЗР на УПИ ХХІХ-872 и УПИ ХХХ-872, кв.18б по плана на в.з.“Б.“, [населено място], и с която се предвижда създаването на задънена улица-тупик, която да бъде прокарана през част от имота на жалбоподателя. Жалбоподателят твърди, че заповедта е незаконосъобразна, като издадена в нарушение на чл.6 АПК и чл.108, ал.5 ЗУТ, тъй като с нея се засягат в по-голяма степен от необходимото правата му като собственик на ПИ с идентификатор №68134.1943.651, за който се предвижда улицата-тупик да засегне 1б3кв.м.; излага и съображения за наличието на други, по-целесъобразни варианти за осигуряване на достъп до УПИ ХХХ-872. Иска се оспореният административен акт да бъде отменен. Претендират се направените по делото съдебни разноски.

В съд.з. жалбоподателят „Волф“АД, чрез адв.И. Г., поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата главен архитект на Столична община, в представено по делото писмено становище от юриск.З., оспорва жалбата като неоснователна, като излага съображения, че с оспорената заповед е избрано най-целесъобразното решение за осигуряване на достъп до улица на двата новообразувани имота. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни С. Х. С., Д. Г. М., Е. Г. М., Г. Г. Б. и И. Х. А., р.пр., не се

явяват в съд.з., не изпращат представител и не ангажират становище по делото. Административен съд София-град, като взе предвид посочените в жалбата съображения, становищата на страните, събраните по делото писмени доказателства и заключението на вещото лице арх.А. Б., прие за установено от фактическа страна следното:

Безспорно е по делото, че жалбоподателят „Волф“ АД е собственик на ПИ с идентификатор №68134.1943.651 по КККР, одобрени със заповед №РД-18-68/02.12.2010г. на изп.директор на АГКК, преди представляващ поземлен имот с планоснимачен №651 по кад.лист 592 /1976г./. Имотът е неурегулиран.

Заинтересованите страни С. Х. С., Г. Г. Б., И. Х. А. и наследниците на Г. С. М. - Д. Г. М. и Е. Г. М., видно от Скица от СГКК-гр.С. от 27.09.2019г. /л.15 и 16 от делото/ са собственици на съседния на горния ПИ с идентификатор №68134.1943.872.

С мотивирано предложение за изменение на ПЗР на в.з.“Б.“ за ПИ №872, кв.18б /л.79 от делото/, е било предложено улицата-тупик, посредством която се осъществява достъпа до УПИ ХХІХ-872 и ХХХ-872 да не е по цялата дължина на имот пл.№872 в посока изток-запад и в по-голямата си част да е разположена в имота, предмет на платна, при което имотът на жалбоподателя се засяга само в югозападния ъгъл.

Съгласно съгласувателно писмо от отдел КТ /л.71 от делото/ е указано „новата улична мрежа да отговаря на техническите изисквания - криви, обръщач и т.н.“. С протокол на ОЕСУТ №ЕС-Г-95/31.07.07.2007г., т.30, е решено да се приеме проекта след изпълнение на служебно предложение да е предвиди обръщач на предложената тупикова улица.

След като планът е коригиран, съгласно горните указания, свързани според вещото лице с бъдещо урегулиране на територията и надхвърлящи целта да се осигури единствено достъп до съседен УПИ, със Заповед №РД-50-454/31.03.2008г. на гл.архитект на С. е одобрен план за регулация на новосъздадени УПИ ХХІХ-872 и УПИ ХХХ-872 и създаване на улица-тупик от о.к. 10а до о.т.10и, кв.18Б по плана на в.з.“Б.“, [населено място], одобрен е и план за застрояване на новосъздадените УПИ ХХІХ-872 и УПИ ХХХ-872.

Заповедта е съобщена на собствениците на УПИ ХХІХ-872 и УПИ ХХХ-872, като за останалите имоти съобщаването е станало чрез разлепване на съобщения по §4, ал.2 от ДР на ЗУТ, без да е уточнено кои са заинтересуваните лица-техни собственици, какви са техните адреси и заинтересуваните лица да са търсени на тези адреси.

Видно от известие за доставяне /л.9 от делото/, на жалбоподателя заповедта е съобщена на 17.07.2023г., като жалбата срещу нея е подадена на 31.07.2023г.

Съгласно заключението на вещото лице, както ПИ с идентификатор №68134.1943.651, така и този с идентификатор №68134.1943.872 не граничат с улица. Транспортното обслужване на новообособените два самостоятелни имота - УПИ ХХІХ-872 и ХХХ-872 се осигурява с новопроектираната улица, проведена равностойно между имоти *.924, *.736, *.855, *.872, *.851 и *.872, като продължение на [улица], 9б, 9в, 9г и 9д с ширина 5м, която в посока изток-запад променя габаритите си на 6м.

Съгласно т.10 от раздел I на Приложение 1 към решение 11 по Протокол №58/15.09.2003г., с т.10 от Заповед №РД-09-1865/02.10.2003г., кметът на Столична

община е предоставил на главния архитект на С. своята функция да одобрява на основание чл.129, ал.2 ЗУТ подробни устройствени планове по чл.128, ал.3 ЗУТ.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Заповед №РД-50-454/31.03.2008г. е съобщена на жалбоподателя на 17.07.2023г., като липсват данни за предходно съобщаване на него или на негов праводател. Относно съобщаването по реда на §4, ал.2 от ДР на ЗУТ, следва да бъде отбелязано, че то би било редовно, ако адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, което се удостоверява с подписите на две длъжностни лица. По делото обаче липсват данни да са търсени адреси на заинтересованите лица, съответно те да не са намерени на адресите, още повече, че по делото липсват данни кои точно лица органът приема за заинтересовани. С оглед горното съдът намира, че жалбата е подадена в срока по чл.215, ал.3 ЗУТ. Подадена е и от заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.2, т.1 ЗУТ. Предвид това съдът приема, че жалбата е допустима. По съществуто ѝ взе предвид следното:

Обжалваният административен акт е издаден от главния архитект на С., на основание чл.129, ал.2 ЗУТ, на когото това правомощие е предоставено съгласно § 1, ал.3 от ДР на ЗУТ, със заповед на кмета на Столична община и съгласно решение на СО. Актът е издаден от компетентен орган в кръга на предоставените му по закон правомощия и в рамките на отредената му териториална компетентност. Оспорената заповед е издадена в съответствие с изискването за форма, като мотивите към нея се съдържат освен в оспорения акт, също така и в обяснителната записка към проекта и в приложения протокол от заседания на ОЕСУТ.

Въпреки, че жалбоподателят не е уведомен за внесения проект за ПРЗ, тъй като съобщаването е извършено по реда на §4, ал.1 от ДР на ЗУТ, без да са идентифицирани заинтересованите лица и да са търсени адресите им, съдът намира, че само по себе си това нарушение на административно-процесуалните правила не е съществено, тъй като жалбоподателят има възможност да направи възраженията си и организира защитата си срещу плана в настоящото съдебно производство.

При преценката за съответствието на оспорения административен акт с материалния закон и неговата целесъобразност и конкретно във връзка с възражението в жалбата, че не е изследван най-целесъобразния вариант за осигуряване на достъп до УПИ ХХХ-872, като се засяга възможно най-малко имота на жалбоподателя, съдът намира следното:

Доколкото новопроектираната улица-тупик, удължение на съществуваща улица-тупик с ок. 9, 9б, 9в, 9г и 9 д, е с дължина повече от 100м., като обслужва УПИ ХХ, УПИ ХVI /л.45/, УПИ ХVII, УПИ ХХIX и УПИ ХХХ, и е предвидено тя да завършва с обръщало, съдът приема, че тя отговаря на изискванията на нормата на чл.81, ал.1 ЗУТ, съгласно която задънени улици за осигуряване на достъп до ограничен брой урегулирани поземлени имоти трябва да имат широчина най-малко 3,5 м, а в градовете, когато задънената [улица] урегулирани поземлени имота - най-малко 6 м; като задънени улици, по-дълги от 100 м, завършват накрая с уширение, осигуряващо обръщането на автомобилите в обратна посока. Т.е. проектаната с оспорената заповед задънена улица отговаря на предвидените в закона технически параметри и оспореният акт е материално законосъобразен.

Относно съответствието му с целта на закона, съдът съобрази следното:

Съгласно чл.81, ал.1 ЗУТ, целта на задънените улици е да се осигури на достъп до

урегулирани поземлени имоти Предвидената в случая улица-тупик в участъка ѝ от о.т. 10ж до о.т.10и обслужва двата урегулирани имота на заинтересованите страни, неурегулирания имот на жалбоподателя и имот пл.№705. съгласно чл.81, ал.3 ЗУТ, урегулираните поземлени имоти с изход на задънена улица могат да имат лице към нея с размер не по-малък от нейната широчина. Както сочи в заключението си и вещото лице, тази цел– да се осигури достъп до урегулираните имоти, а и до неурегулирания на жалбоподателя, тях може да се постигне и чрез улица-тупик, отговаряща на чл.81, ал.3 ЗУТ - достигаща до началото на УПИ ХХХ – на 6 м. и засягаща в много по-мака степен имота на жалбоподателя, каквото е било първоначалното предложение за регулационен план, преди да бъде коригиран съгласно указанията на ОЕСУТ.

Предвид установеното по делото, че има и други решения за прокарване на улицата-тупик, съответстващи на техническите изисквания на закона, при което интересите на жалбоподателя не биха били засегнати в такава степен, съдът приема, че с оспорения акт е нарушен принципа за съразмерност по чл.6 АПК, така и нормата на чл.108, ал.5 ЗУТ, според която предвижданията на плана трябва да са икономично осъществими и да дават възможност за целесъобразно устройство на урегулираните поземлени имоти и на кварталите.

Предвид гореизложените съображения, съдът намира, че в случая с оспорената заповед не е постигнато изискването за целесъобразно регулиране на територията, поради което административният акт ще следва да бъде отменен.

На основание чл.143, ал.1 АПК, на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените от него по делото разноски за държавна такса-50лв., за експертиза – 400лв. и за адвокатско вознаграждение -1000лв.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София – град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РД-50-454/31.03.2008г. на гл.архитект на С..

ОСЪЖДА Столична община за заплати на „Волф“ АД, с ЕИК[ЕИК], съдебни разноски в размер на 1450 /хилада четиристотин и петдесет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: